

SUBOTA, 17. SRPNJA 2010.

FESTIVALSKE novine ①

57. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI

REKORDNA POSJEĆENOST
KAŠTELA

VEČERAS OTVARANJE
57. PULE

PARTNER FESTIVALA

...T...Com KulTurist

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Milićić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa

Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt, Dado Valentić

Producija zabavnog programa
Ela Poljarević

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalska novina
Goran Ivanišević

Redakcija:
Sandra Mardešić (zamjenica urednika), Janko Heidl, Daniel Rafaelić, Goran Ribarić, Iva Cikojević, Lucija Mulalić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj fotoslužbe), Slaven Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badruina

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Pozdravna riječ ravnateljice Festivala

PULA ŽIVI I DIŠE FILM

Ovaj grad ne živi od filma. Pula živi i diše film. Iz godine u godinu strpljivo pokazuje i dokazuje koliko voli svoj Festival. Publika kao i pred 56 ljeta s istim iščekivanjem i zanosom prati (prije svega nacionalne) filmske projekcije. Festivalsko ozračje daje timbar topnim pulskim ljetnim noćima. Riječu – Festival je kroz gotovo šest desetljeća postao i o(p)stao zaštitnim znakom kulturnog identiteta Pule i Hrvatske

Dragi autori, sudionici i gosti, draga publiko, i ovaj smo Festival pripremali s uvjerenjem, predanošću i ljubavlju te vas s radošću očekujemo na brojnim festivalskim zbivanjima. Posjetite samozatajni Kaštel i obnovljeno Kino Valli (mjesta za mirne, intimističke projekcije), magičnu Arenu – čudesno kino pod zvjezdama, projekcije na Portarati, kulturni Circolo, Giardini, Forum, i ne zaboravite na plavilo čistog Jadrana i moć istarskih delicia...

Dobrodošlicu na 57. festival igranog filma
že vam ravnateljica Zdenka Višković-Vukić
s djelatnicima
i suradnicima Pula Film Festivala

Pozdravna riječ umjetničkog ravnatelja

BOGATA FILMSKA TRPEZA

Poštovani gledatelji, Festival igranog filma u Puli je sa čak 70300 posjetitelja proteklog izdanja uvjerljivo najposjećeniji filmski festival u Hrvatskoj.

U ovogodišnjem Nacionalnom programu bit će prikazano 11 filmova. Od sedam većinski hrvatskih filmova šest je svjetskih premijera. 57 godina nakon što su na 1. festivalu prikazane dvije koprodukcije (*Kuća na obali i Posljednji most*), tri manjinske koprodukcije koje će se prikazati u Areni po prvi put konkuriraju za (posebne) Zlatne Arene i nagradu publike Zlatna vrata Pule, a jednu (*Besa*) prikazujemo izvan konkurenčije na Kaštelu.

Na desetu obljetnicu pokretanja

Međunarodnog natjecateljskog programa, i 72 godine nakon prve filmske projekcije u Areni

(18. lipnja 1938), osobito mi je zadovoljstvo predstaviti vam dvadeset filmova selektiranih sa najuglednijih svjetskih festivala, koji će svoju hrvatsku premijeru imati upravo u Puli. Prvi ćete vidjeti djela velikana sedme umjetnosti: Neila Jordana, Bertranda Taverniera, Jamesa Ivoryja, Giuseppea Tornatorea, Terryja Gilliam-a, Anga Leeja, Romana Polanskog i mnogih drugih.

Uz filmove za djecu i najbolje hrvatske i strane kratkiše, nudimo i brojne popratne programe, među kojima izdvajam dragulje ovogodišnje ponude: koncerte filmske glazbe skladatelja Nina Rote, Ennia Morriconea i Arsena Dedića. Uživajte u programu!

umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

DANAS NA PROGRAMU

THE SHOW MUST GO ON

ARENA, 21.30 sati

Natjecateljski dio Nacionalnog programa 57. festivala igranog filma u Puli otvorit će ZF drama *The Show Must Go On* snimljena u nezavisnoj produkciji. Debitant, redatelj i scenarist Nevio Marasović scenarij je počeo pisati prije više od četiri godine kao kratku studentsku vježbu na Akademiji Dramske Umjetnosti. Ideju za film dobio je za trajanja druge sezone hrvatskog *Big Brother showa* tijekom koje je nastala svjetska panika oko ptiće gripe. Razmišljaо je kako bi bilo nevjerljivo da su se od ostatka svijeta izolirani natjecatelji nakon izlaska iz Big Brother kuće susreli sa mnogo većom katastrofom.

U glavnim ulogama nastupaju Sven Medvešek, Nataša Dorčić, Amar Bukvić i Filip Juričić.

Njegova se priča odvija u Zagrebu, desetak godina u budućnosti. Filip Dogan uspješni je i ambiciozni producent *reality showa* Housed koji traje 180 dana tijekom kojih šest ljubavnih parova boravi u posebnoj, za tu priliku sagrađenoj kući. Tijekom trajanja *showa* započne globalni rat koji ubrzo pretvoriti cijelu Europu u bojno polje, no Filip nastoji od natjecatelja sakriti istinu o tome.

SAMAC

ARENA, 23.45 sati

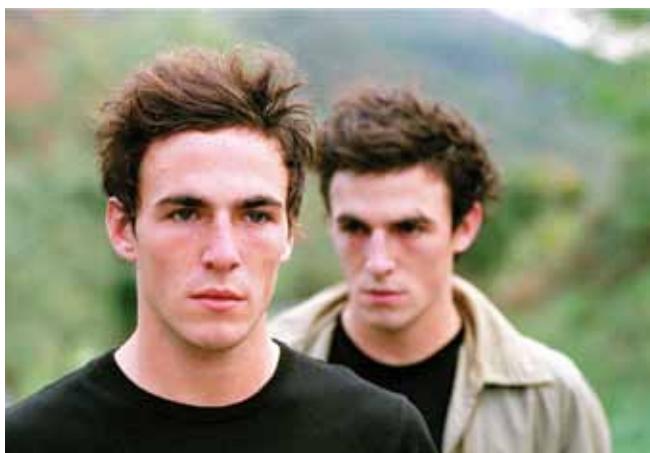
Redateljski debi slavnog modnog kreatora Toma Forda, ekrанизacija istoimenog romana Christophera Isherwooda. Godine 1962. sveučilišni profesor književnosti George Falconer (Colin Firth), Britanac u Los Angelesu, odluči počiniti samoubojstvo. Naime, njegov dugo-godišnji partner Jim (Matthew Goode) poginuo je u automobilskoj nesreći i George više ne nalazi smisla u životu. Ipak, toga dana – prije realizacije svoga plana, susrest će mnoge ljude na koje će utjecati, jednako kao i oni na njega. To su njegova prijateljica Charley (Julianne Moore), za njega romantično zainteresirana, Carlos, španjolski imigrant koji želi postati glumac i Kenny Potter, jedan od njegovih studenata...

DAJ MI RUKU

KINO VALLI, 17.40 sati

Pascal-Alex Vincent za svoj s debitantski film nadahnuo se filmovima ceste iz 1970-ih godina. Quentin i Antoine su osamnaestogodišnji blizanci. Saznavši za smrt svoje majke koju nisu poznavali, autostopom se zapute na njen sprovod u Španjolsku, bez znanja oca, seoskog pekara. Putem će upoznati mnoge zanimljive osobe, ali i naći na poteškoće koje će zaprijetiti bratskom prijateljstvu. Blizanci će morati naučiti prihvatićti jedan drugoga, ali i sami sebe, kako bi pronašli svoje mjesto u svijetu punom nesigurnosti...

TRANSFER

KINO VALLI, 16 sati

Pascal-Alex Vincent za svoj s debitantski film nadahnuo se filmovima ceste iz 1970-ih godina. Quentin i Antoine su osamnaestogodišnji blizanci. Saznavši za smrt svoje majke koju nisu poznavali, autostopom se zapute na njen sprovod u Španjolsku, bez znanja oca, seoskog pekara. Putem će upoznati mnoge zanimljive osobe, ali i naći na poteškoće koje će zaprijetiti bratskom prijateljstvu. Blizanci će morati naučiti prihvatićti jedan drugoga, ali i sami sebe, kako bi pronašli svoje mjesto u svijetu punom nesigurnosti...

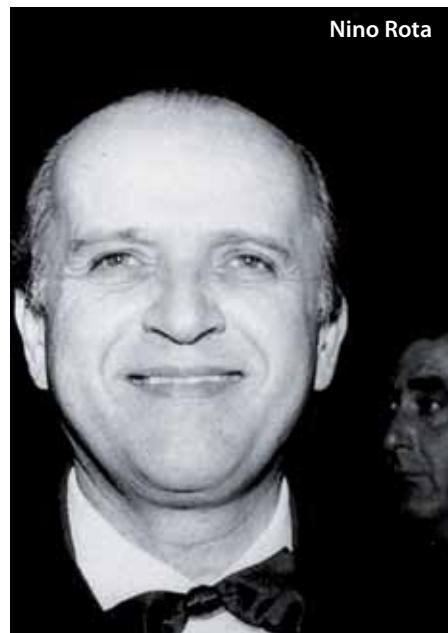

KONCERT FILMSKE GLAZBE ENNIA MORRICONEA I NINA ROTE

U povodu devedesete obljetnice rođenja velikog talijanskog redatelja **Federica Fellinija** (1920-1993) na dan otvaranja 57. festivala igranog filma u Puli, 17. srpnja, održat će se koncert skladbi iz njegovih najslavnijih filmova koje je napisao jedan od najvećih svjetskih skladatelja filmske glazbe – **Nino Rota** (1911-1979). Istoga dana bit će izведен i koncert skladbi koje je napisao **Ennio Morricone**, prvi skladatelj filmske glazbe nagrađen Oscarom za životno djelo.

Glavni interpret na oba koncerta bit će jedan do najslavnijih svjetskih trubača **Mauro Maur**, čije su izvedbe dio glazbene podloge više od 100 filmskih ostvarenja. Maura će na klaviru pratiti kanadska pijanistica **Francoise de Clossey**. Mauro Maur član je orkestra Opere u Rimu, nastupao s gotovo svim najvećim svjetskim orkestrima, Ennio Morricone i Mikis Theodorakis posvetili su mu nekoliko skladbi, a pripala mu je i čast da na zamolbu obitelji redatelja svira na posljednjem ispraćaju Federica Fellinija. Osim na koncertima u dvorani pulske Zajednice Talijana, Maur će jednu skladbu izvesti i na ceremoniji otvaranja Festivala u Areni.

Koncert skladbi Nina Rote bit će otvoren glazbom iz Fellinijevog kultnog filma nostagije *Amarcord* (1973), a slijedit će *Slatki život* (*La Dolce Vita*, 1960). Nakon otvaranja s najvećim hitovima, ovaj se glazbeno-filmski vremeplov vraća u 1953. kada je nastao film *Dangube* (*I Vitelloni*), prvi Fellinijev međunarodni uspjeh. Potom su na programu skladbe iz dirljivog, nezaboravnog filma *Cesta* (*La Strada*, 1954), predstavnika tzv.

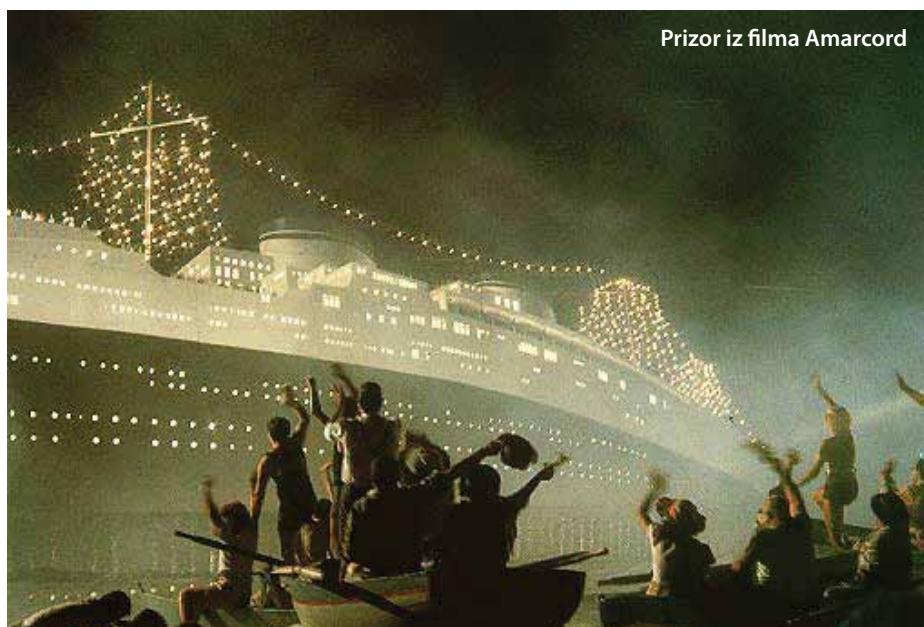
neorealizma duše, iz filma *Cabirijine noći* te na samom kraju iz poluautobiografskog, metanarativnog filma *Osam i pol* (*Otto e mezzo*, 1963).

Koncert glazbe Ennija Morriconea otvara se temom iz filma *Bugsy* redatelja Barryja Levinsona iz 1991., a biti će izvedene i skladbe iz špageti vesterna Sergia Leonea *Za šaku dolara* (*Per un pugno di dollari*, 1964.) te filma *Misija* (*Mission*, 1986.). Rollanda Joffea. U programu su skladbe iz pet filmova Giuseppea Tornatorea, od njegovog najnagrađivanijeg filma

Novi kino Raj (*Nuovo cinema Paradiso*, 1988), *Malene* s Monicom Bellucci iz 2000, *Legende o pijanistu* (*La leggenda del pianista sull'oceano*, 1998) do kriminalističkog trilera *Nepoznata* (*La sconosciuta*, 2006) i najnovijeg filma *Baària* (*Baària – La porta del vento*, 2009) kojim je otvoren prošlogodišnji festival u Veneciji, a koji će svoju hrvatsku premijeru imati upravo na Festivalu igranog filma u Puli.

Koncert će se održati u subotu 17. srpnja s početkom u 19.30 sati u dvorani Zajednice Talijana (Circolo).

Prizor iz filma *Amarcord*

Paul Bradley, producent filma *Grad posljednjeg odredišta*

KAD SE SAKUPI KRITIČNA MASA

Svako planiranje nezavisnog filma - onako kako mi to radimo, izgleda najprije kao financijsko samoubojstvo. Međutim, to raskršće na kojem kultura susreće trgovinu vrlo je uzbudljivo mjesto

razgovarao Daniel Rafaelić

Rijetkost je upoznati filmskog producenta koji s tolikim žarom priča o umjetnosti i filmu a ne o novcu. Paul Bradley ovogodišnji je gost Filmskog festivala u Puli, gdje zastupa film Jamesa Ivoryja *Grad posljednjeg odredišta* (*The City of Your Final Destination*).

Što za vas kao producenta znači producirati film Jamesa Ivoryja? Radite za njega već 25 godina...

Mislim da je ključni aspekt svake Merchant-Ivory produkcije istinska suradnja među ljudima snažnih odnosa koji traju godinama. Grupa je to od tri-četiri čovjeka koji dijele zajedničku umjetničku viziju i međusobno su povezani. Svojevrsna kritična masa. To vam je kao organska kemija...

Čini mi se da je ključna stvar što je to troje-četvero ljudi iz potpuno različitih kulturnih središta...

Apsolutno. Stvaranje nezavisnog filma je teško i ima svoje prepreke. Potrebna je jaka vizija, cilj i svrha kako bismo nadvladali prepreke; financijske i druge... Kad se sakupi kritična masa, ona istog trenutka privuče druge, ljudе kojima komercijalni pritisci nisu dragi, koji ne idu za financijskom nagradom ali su željni slijediti viziju, zaboravljajući pritom ono što bi se smatralo normalnom nagradom za svoj rad – financijski glamur, glumačko-redateljske prikolice i slično. Sretni smo što možemo privući sjajne direktore fotografije, sjajne scenografe i naravno, sjajne glumce.

Da se na trenutak koncentriramo na film *Grad posljednjeg odredišta*. U njemu postoji fini sloj intelektualizma – ali ne pseudointelektualizma u smislu suvremenog američkog filma. Posebno je to razvidno u sceni sa Laurom Linney i Alexandrom Marijom Larom kada razgovaraju o

impresionistima. Tu je upletena i vrlo suptilna šala namijenjena onima koji su upoznati sa poviješću umjetnosti. U filmovima Jamesa Ivoryja uvijek postoje takva mjesta.

Da, tako je. Mislim da, iako sam napravio ovaj film i video ga mnogo puta, i dalje u njemu pronalazim osjećajavajuća mjesta. Prvi film koji sam radio za tvrtku Merchant-Ivory, *Heat and Dust* 1982. godine, danas je za mene u potpunosti drugačiji film od onog kakvim sam ga tada smatrao. Promjenio se u mojim očima kao što smo se i ja i moj život promjenili. Zato je u filmovima moguće pronaći mnogo o sebi – od samog prepoznavanja nadalje.

Gdje je onda komercijalna uloga filma, posebno vas kao producenta

koji unatoč zanesenosti umjetnošću ipak ne smije poslovati s gubitkom? Ulazite u produkciju filma s mišlju – stvaram umjetničko djelo, ali ipak povremeno morate zaigrati i na komercijalnu kartu...

Mogu samo slijediti veliki primjer Ismaila Merchanta, jednog od najvećih filmskih umjetnika uopće. Za dobar film potreban je golemi entuzijazam a to je ono za čim idem. Stoga imam privilegiju biti uz te ljudе, velike umjetnike, i s njima dijeliti njihovu viziju. Svako planiranje nezavisnog filma – onako kako mi to radimo, izgleda najprije kao financijsko samoubojstvo. Međutim, to raskršće na kojem kultura susreće trgovinu vrlo je uzbudljivo mjesto.

Paul Bradley na Kaštelu

KADA SE SVE IZBALANSIRA

Volim suptilne filmove, mada sam studente učio da suptilnost nije uvijek vrlina. Naša publika i kritika više vole prst u oko - više vole krv, seks i gibanicu. Mislim da je jako važan osjećaj mjere - najviše u scenariju, zatim u radu s glumcima ali i sa snimateljem te kasnije u montaži

razgovarao Daniel Rafaelić

Prvi put ste u Puli nakon 1988. godine i filma Za sada bez dobrog naslova...

Moram priznati da sam prilično uzbudjen što sam došao u Pulu i što se vrti moj posljednji film koji sam radio s Ivom, Mikijem i ostalima. Film koji se prikazuje na istom onom mjestu na kojem je 1965. godine prikazan moj amaterski film koji je otvorio MAFAF koji smo još zvali Mala Pula. Film koji je otvorio festival, zvao se *Ponedjeljak*, rađen je u okviru Kino kluba Beograd. To je, onako, bilo teško otuđenje... Antonioni za početnike. Glavnu ulogu igrao je Branko Cvejić a drugu ulogu Goran Marković. Direktor fotografije bio je kasnije poznati redatelj Dejan Karaklajić. Prikazan je s uspjehom, ali nas žiri nije nagradio, zbog čega smo jako patili, više nego što danas patimo. S druge strane, poznajem svaki ugao ovoga grada i draga mi je što se Pula nije promjenila i što je sačuvala određeni duh i atmosferu koju je uvijek imala.

Prijedimo na Besu. Kod vas se ne može govoriti o redateljskoj evoluciji jer ste kao redatelj evoluirali vrlo rano. Međutim, u filmovima se uvijek vraćate ne istim temama nego temama koje iz filma u film produbljujete. Svaki put nakon vašeg filma izlazim iz kina potresen.

Znam da to ne radite namjerno.

Shvaćam to kao veliki kompliment. Rajko Grlić je također, nakon što je pogledao *Besu* dok još nije bila gotova, bio potresen i rekao mi da je to "jako duboko i jako mudro". Nisam mogao namjerno raditi nešto duboko i mudro. To sam mogao napraviti jedino uz pomoć suradnika – da se priča ispriča i da se na ekranu vidi sve ono što ona u sebi nosi. Jesu li to neke teme koje sam već imao u svojim ranijim filmovima, pa sam im se vratio ili je to nešto potpuno novo – ne znam. Uvijek sam zastupao teoriju da se redatelji trebaju truditi napraviti različite filmove a da će to nešto zajedničko, to što se zove osobni film, spajati te filmove jednoga dana kad ti redatelji nestanu. Pa ako se netko jednoga dana potruditi i napravi moju retrospektivu i odgleda zaista koncentrirano i precizno sve što sam radio, možda će naći zajedničke teme. Volio bih da ih nađe, ali ne mogu vam točno reći koje su.

Srđan Karanović na Kaštelu

Mogu govoriti o svojim raznim afinitetima – da volim suptilne filmove, mada sam studente učio da suptilnost nije uvijek vrlina, pogotovo na Balkanu. Naša publika i kritika više vole prst u oko – više vole krv, seks i gibanicu. Mislim da je jako važan osjećaj mjere – najviše u scenariju, zatim u radu s glumcima ali i sa snimateljem te kasnije u montaži – da se sve izbalansira. Kod montaže sam uvijek mislio da je važna cjelina, a ne rez između dva kadra.

U Moskvi na festivalu, gdje je *Besa* sjajno primljena, rekli ste da ste namjerno radili nemoderan film. Zašto?

Mrzim modu. Uvijek sam je mrzio, jer ono što je danas moderno sutra je odmah demode i djeluje smiješno. Na primjer, sjećam se vrlo dobro, sedamdesetih godina svi autori na svijetu drastično su koristili *zoom* u svojim filmovima. Ako primjerice za neki film ne znate u sekundi kad je sniman, čim vidite prejaku upotrebu *zooma*, odmah znate da su to sedamdesete godine. Sjećam se i kad se pojavila kamera iz ruke u jugoslavenskom filmu. Ne želim raditi filmove koji će to imitirati da bi bili moderni.

Iva Kranjc, glavna glumica u filmu *Besa*

SUPTILNOST OSJEĆAJA

Redatelj je s nama glumcima više radio na podtekstu filma nego na samom snimanju, to nam je bilo od iznimne važnosti jer smo znali da će se raditi sa dugim kadrovima.
Trebalo je od početka do kraja održati kontinuitet i emociju

razgovarao Daniel Rafaelić

Kako je bilo raditi sa Srđanom Karanovićem?

Pa gdje početi... Sjajno smo surađivali. Prvi smo se put sreli na drugom krugu audicije u Sloveniji. Plašila sam se kako će odglumiti no pala je odluka da mogu, i započeli smo posao. Polako na probama, a zatim i na snimanju ušli smo u sudbinu likova, kako oni ne bi ostali negdje u praznom prostoru, kako sve ne bi ostalo preuglađeno. Glumci ipak dolaze iz neke druge epohe, pa se insistiralo da ne bude sve samo onako kako je u glavi, nego da ipak živi. Mislim da smo Srđan, Trn (Slobodan Trninić, snimatelj, op.a.) i ja napravili dobar posao. Jako smo se dobro razumjeli. Odnos s redateljem vrlo je važan za glumca – kada ne treba mnogo vremena da te netko vodi i da prije nego što išta kaže

Iva Kranjc kao Lea u filmu *Besa*

Iva Kranjc na Kaštelu nakon projekcije filma *Besa*

znaš što treba napraviti. Postali smo vrlo dobar tim – živjeli smo kroz dva mjeseca snimanja u svojevrsnom balonu. Film je vrlo suptilan – mali pokreti, mikroosjećaji, sve u djeliću sekunde, ali za film vrlo bitni. Srđan je s nama više radio na podtekstu filma nego na samom snimanju. Za nas kao glumce to je bilo iznimno važno jer smo znali da će se raditi sa dugim kadrovima. Trebalо je od početka do kraja održati kontinuitet i emociju.

Koliko uloga ostaje s vama nakon snimanja? Ova u Besi vrlo je teška.

Uloga te preokupira i postane dio tebe. Ne postoji neka velika razlika. Ipak, kao glumac si svjestan da to nisi ti – da je uloga kao ti ali ipak nije. Kao glumici to mi je zanimljivo. Važno je oko sebe imati tim koji pomaže. Ako ne osjetiš da su uz tebe, onda je to problem. Meni je vrlo bitno s kim radim. Moram priznati, na početku mi je bilo teško. Radiš u drugom gradu, državi i malo si sam. Srđan i Miki (Miki Manojlović op.a.) pomogli su mi da se ne osjećam distancirano. Sjećam se jednom, kad su na snimanje došli neki drugi ljudi i prvi put gledali na monitoru to što smo radili, bila sam šokirana i nisam mogla više glumiti. Film je intimna stvar koju dijeliš s ekipom od pedesetak ljudi – ali sve ostaje među vama. Nisu ljudi koji su došli ništa posebno radili – ali jednostavno nisam mogla dalje. Nisam mogla biti više iskrena dok glumim. Iznenadio me taj iskreni osjećaj. Prekinuli smo snimanje i sutradan nastavili.

Koliko se film razlikovao u scenariju od ovog danas?

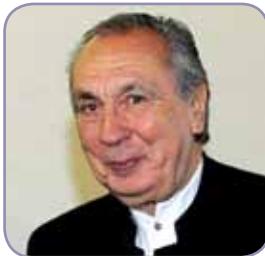
Dok čitaš scenarij, da tako kažem, vani si. Međutim, kad sve počne, stvaraš film i nemaš neki objektivan osjećaj. Ipak neke stvari, poput dodira bez dodira, kad ih sada gledam, još su jače nego što su bile napisane.

KAŠTEL PUNIJI NEGO IKAD

O dobitnicima Zlatnih Arena odlučuje pteročlani Ocjenjivački sud

BOGDAN ŽIŽIĆ NA ČELU ŽIRIJA

Filmove u Nacionalnom natjecateljskom programu i ove će godine ocjenjivati pteročlani Ocjenjivački sud kojim predsjedava redatelj Bogdan Žižić, a članovi su mu kostimografkinja Doris Kristić, glumica Suzana Nikolić, glumac Špiro Guberina i filmolog Krešimir Mikić.

Opus **Bogdana Žižića** za filmove *Kuća* (1975) i *Ne naginji se van* (1977) osvaja Velike zlatne Arene. Dobitnik je Nagrade Vladimir Nazor za životni doprinos filmskoj umjetnosti i odlikovanje Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića za osobite zasluge u kulturi.

Suzana Nikolić dobitnica je Zlatne Arene za sporednu ulogu u filmu *Tri muškarca Melite Žganjer* Snježane Tribuson. Pročelnica je Katedre za scenski govor na Odsjeku glume ADU.

Špiro Guberina prepoznat je kao karakterni komičar, a tijekom glumačke karijere ostvario je više stotina kazališnih, televizijskih i filmskih uloga.

Doris Kristić od 1975. kostimografkinja je više oko 250 kazališnih predstava i desetak televizijskih projekata. Dobitnica Zlatne Arene (*U zemlji čudesna*).

Krešimir Mikić (Samobor, 1949), filmolog i medijski pedagog, docent na Učiteljskom

fakultetu. Vanjski je suradnik ADU, a predaje i na inozemnim sveučilištima. Član je Američke akademije za filmsku umjetnost i znanost.

ULAZNICE

Arena, 17 - 24. srpnja 2010.

- » 15,00 kuna za filmske večeri u Areni za dane: 17, 18, 19, 21, 22. i 23. srpnja
- » 30,00 kuna za filmske večeri u Areni za dane: 20. i 24. srpnja
- » 120,00 kuna - komplet ulaznica za sve večeri u Areni
- » djeca do pet godina starosti imaju slobodan ulaz za sve filmske večeri u Areni
- » srednjoškolci, studenti, osobe s invaliditetom i njihova pratnja te umirovljenici uz predočenje valjane isprave imaju pravo na propusnicu koja omogućava besplatan ulaz na filmske večeri u Areni za dane: 17, 18, 19, 21, 22. i 23. srpnja. Nacionalni film koji je na programu u Areni 20. srpnja nositelji propusnice mogu besplatno pogledati sljedeći dan, u srijedu 22. srpnja, u 9.30 sati u INK.

Propusnice se mogu preuzeti isključivo na: INFO PUNKTU FESTIVALA NA GIARDINIMA 10. – 24. srpnja 2010. od 9.00 do 22.00

Ostale filmske projekcije

10 - 25. srpnja 2010.

- » Slobodan ulaz na sve projekcije filmova na Kaštelu i u Kinu Valli

Pula Film Festival zadržava pravo izmjene programa. U slučaju vremenskih nepogoda, projekcije filmova predviđene za Kaštel održat će se u Kinu Valli. U slučaju neodržavanja programa u Areni projekcije će se, isključivo za gledatelje s kupljenim ulaznicama, održati naredni dan u 17.00 sati u INK.

Pula Film Festival ne obvezuje se na povrat novca od prodaje ulaznica, te nije

odgovoran za eventualnu štetu u slučaju prekida uslijed vremenskih nepogoda ili izvanrednih okolnosti.

PRODAJNA MJESTA:

- » Info Punkt – Giardini, 10.–24. srpnja: 09.00-13.00 i 18.00-22.00
- » Ispred Arene, 17. –24. srpnja: 18.00–23.30
- » Arenaturist d.d., recepcije smještajnih objekata, 10. –24. srpnja
- » KOMPAS (vaučer), poslovnice Zagreb (Gajeva i Zrinjevac), Rijeka, Osijek, Čakovec i Split, 10. – 24. srpnja

Informacije i rezervacije:
prodaja@pulafilmfestival.hr

S PULICOM PO SVIJETU

U filmskim Matinejama za djecu prikazano je sedam filmova sa svih strana svijeta, od Češke, Francuske i Italije do dalekih Japana i Meksika. Nove su generacije djece mogle vidjeti i hrvatski dječji klasik *Vuk samotnjak*.

Animirana pustolovina *U potkrovju* redatelja Jiříja Barte (Češka, Slovačka, Japan) govori o skupini zanemarenih igračaka koje žive zajedno u koferu u potkrovju. Nakon što jednu od njih otmu mračne igračke iz tamnog kuta potkrovlja, preostale igračke iz kofera upute se u spasilačku akciju.

Obiteljska drama *Yuki & Nina* nastala u francusko-japanskoj koprodukciji govori o devetogodišnjoj Yuki koja s najboljom prijateljicom Ninom smišlja način kako da ponovno spoji svoje roditelje koji se rastavljaju.

Još jedna animirana pustolovina, francusko-talijanski film *Eleonorina tajna* donosi priču o dječaku Natanielu kojem je ekscentrična stara teta, premda još ne zna čitati, ostavila zbirku knjiga u kojima žive čudesni likovi iz dječjih bajki.

Hrvatski dječji klasik *Vuk samotnjak* Obrada Gluščevića privukao je veliku pozornost i ponovo potvrdio izvanvremenost priče o prijateljstvu podivljalog njemačkog ovčara zaostalog iz Drugoga svjetskog rata i dječaka Ranka.

Za Oscara nominirani film *Tajna Kellsa* Tomma Moora i Nore Twomey (Francuska, Belgija i Irska), animirana je fantazija o mladom Brendanu koji upoznaje čuvara iznimne ali nedovršene knjige iluminacija, brata Aidana koji mu daje važnu zadaću – dovršiti Knjigu Kellsa.

Obiteljski pustolovini film *Na moru* Pedra González-Rubija donosi priču o ocu

Meksikancu koji svog petogodišnjeg sina prije no što ode s majkom u Italiju, vodi na epsko putovanje kako bi ga upoznao s njegovim podrijetlom i Meksikom.

Hrvatski dugometražni animirani film *Duga* Joška Marušića govori o djevojčici Srni, koja nezadovoljna svijetom u kojem živi odlučuje proći ispod duge te tako ostvariti želju da postane dječakom.

Na završetku festivala djecu očekuje još jedan crtić. U programu Popularna Pulica bit će prikazan film *Kako je Gru ukrao Mjesec* Pierrea Coffina i Chrisa Renauda u kojem se Gru, najveći svjetski zločko, susreće s velikim izazovom: tri djevojčice bez roditelja u njemu vide ono što nitko nije mogao ni zamisliti – potencijalnog tatu.

TORNATOREOVA ČEZNUTLJIVA MELANKONIJA

Program Europski filmski redatelji ove je godine predstavio retrospektivu manje poznatih filmova Giuseppea Tornatorea. Jedan od najvažnijih suvremenih talijanskih redatelja, dostojan nasljednik generacije najvećih – Fellinija, Rosselinija, Zeffirellija, Viscontija ili Antonionija, Giuseppe Tornatore rođen je u Bagheriji pored Palerma na Siciliji. I baš kao da je generacijski suvremenik svojih velikih prethodnika, Tornatore svijet promatra dušom starca, ali – očima djeteta. U prvome redu zapisničar rodnoga kraja, čija je snažna vezanost i općinjenost istim rezultirala ponajljepšim, emotivnim, a svakako visoko lirično-poetskim sicilijanskim kronikama, kako bi se moglo okarakterizirati većinu filmova ovog pjesnika zavičaja, prohujalog, nostalgijske. Čeznutljiva melankolija nepovratnog, stalne mijene i aura nevinijih vremena provlače se kroz gotovo sve redateljeve filmove, ako i ne eksplisitno, a ono uvijek u subkontekstu i svakako posljedično

ostavljujući jednak dojam na gledatelja. U sklopu retrospektive prikazano je šest filmova: kriminalistička drama *Profesor*, humorna drama *Svi su dobro* u kojoj je u glavnoj ulozi nastupio Marcello Mastroianni, kriminalistički triler *Čista formalnost* s Gérardom Depardieuom i Romanom Polanskim, drama *Zvjezdotorac te omnibus Posebno nedjeljom* u sklopu kojeg je Tornatore režirao priču *Tužni pas*, a retrospektivu je zaključila hrvatska premijera najnovijeg redateljevog rada, film *Baaria*, kojim Tornatore prateći životе triju generacija jedne obitelji ispisuje posvetu svom rodnom gradu.

Umjetnost tik do vas.

KulTurist

- ZagrebDox (28.02.-07.03.2010.)
- Kazalište Ulysses (10.07.-22.08.2010.)
- 56. splitsko ljeto (14.07.-14.08.2010.)
- 57. Festival igranog filma u Puli (10.07.-24.07.2010.)
- Vukovar film festival (25.08.-29.08.2010.)

Više informacija saznajte na kulturist.tportal.hr

Živjeti zajedno

T...Com...

Ministarstvo
kulture
Republika
Hrvatska
*Ministry
of Culture
Republic
of Croatia*

Hrvatski
audiovizualni
centar
Croatian Audiovisual Centre

GRAD PULA

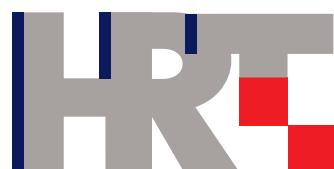

CITTÀ DI POLA

ISTARSKA
ŽUPANIJA

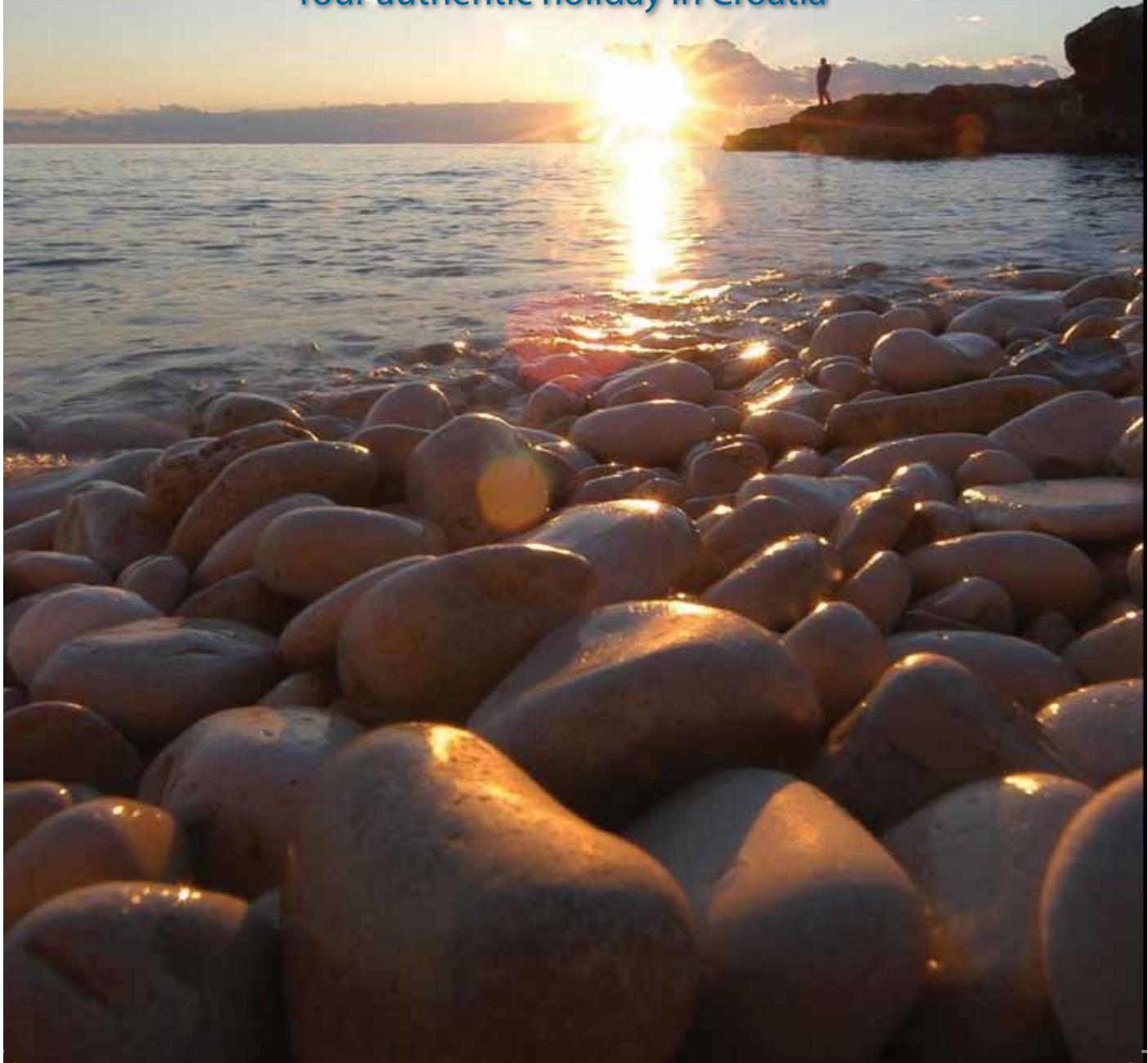

REGIONE
ISTRIANA

Your authentic holiday in Croatia

Medijski pokrovitelj Pula Film Festivala

Jutarnji**LIST**

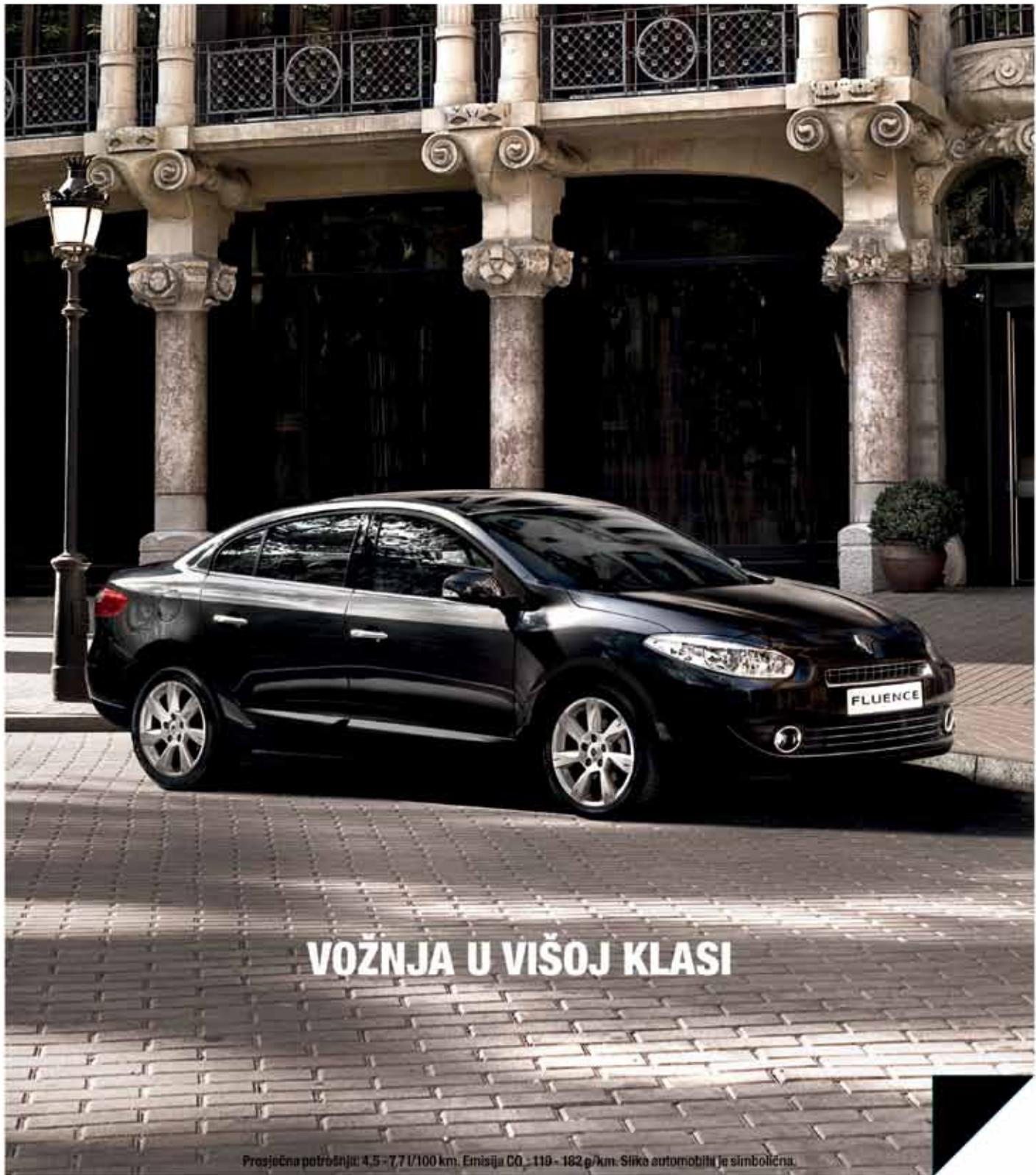

JEDNOSTAVNO BOLJI!

CROATIA OSIGURANJE®

utemeljeno 1884.

VOŽNJA U VIŠOJ KLASI

Prosječna potrošnja: 4,5 - 7,7 l/100 km. Emisija CO₂: 119 - 182 g/km. Slika automobila je simbolična.

www.renault.hr

RENAULT FLUENCE već od 97.900 kn

DRIVE THE CHANGE

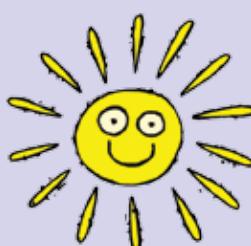

1. Arena
 2. Kaštel
 3. Kino Valli, info punkt Festivala
 4. MMC Luka
5. Gradska knjižnica i čitaonica Pula
 6. Festivalski centar - Circolo
 7. Forum
 8. Trg Portarata

VREMENSKA PROGNOZA

Pretežno sunčano i vruće. Navečer i osobito u noći na nedjelju pljuskovi praćeni grmljavinom i jakim vjetrom zahvatiti će zapadne predjele i sjeverni Jadran. Mjestimice je moguće i olujno nevrijeme. Vjetar većinom slab, duž obale ponegdje umjeran zapadnjak i jugozapadnjak. Najniža temperatura zraka uglavnom od 19 do 24, na Jadranu između 24 i 28, a najviša dnevna većinom od 33 do 38°C.

MEDIJSKA SURADNJA:

FILMSKI.NET

DANAS NA FESTIVALU

SUBOTA, 17.7.

9:30 KINO VALLI

The Show must go on, 80',
N. Marasović

11:00 KINO VALLI

Besa, 106'

13:00 CIRCOLO

Festivalske konferencije za novinare:

1. Festivalska direkcija,
2. ekipa svečanog otvorenja,
3. redatelj filma Besa,
4. ekipa filma

The Show must go on

16:00 KINO VALLI

Transfer, 93'

17:40 KINO VALLI

Daj mi ruku, 80'

19:30 CIRCOLO

Mauro Maur, koncert

21:30 ARENA

Svečano otvaranje

22:15 ARENA

The Show must go on, 80',
N. Marasović

22:15 PORTARATA

Lolek i bolek u svijetu bajki

23:45 ARENA

Samac, 101

ZABAVA I FILM

22:15 FORUM/ HISTRIA

Franko Krajcar i Indivia